

Britská kulturní studia - PS 2008

Vážení studenti,

vítám vás v kurzu Britská kulturní studia, který se bude tento semestr konat vždy ve čtvrtek od 15:00 na Filozofické fakultě MU, místnost J22. Jde o předmět nabízený studentům jak prezenčního, tak i kombinovaného studia, který je založen především na četbě literatury v angličtině a následné diskuzi. Vzhledem k tomu se naše setkání nebudou odehrávat pravidelně, ale zhruba jednou za čtrnáct dní. Termíny jsou zde:

Začátek kurzu: **2. října 2008, 15:00**

Termíny pro setkání se studenty **kombinovaného** studia: 2.10., 30.10., 27.11. a 11.12

Termíny pro studenty **prezenčního** studia: 2.10, 9.10., 23.10., 6.11., 13.11., 20.11. a 4.12.

Na prvním setkání si vyjasníme podrobnosti a domluvíme si podmínky pro ukončení kurzu. Zároveň, abychom neztráceli čas, rovnou začneme s diskuzí.

Úkol na 2. října:

Podívejte se Studijních materiálů tohoto předmětu: měli byste tam najít dva texty. Autorem jednoho je John Storey, autory druhého jsou Jeffrey Alexander a Philip Smith. Přečtěte si nejdřív text, jehož autorem je Storey (je to vlastně úvod k jedné čítance klíčových textů kulturních studií), a soustřeďte se přitom na tyto otázky:

- Jsou kulturní studia "věda"? Pokud byste měli kulturní studia kritizovat, jaké by byly vaše argumenty? (pokuste se vymyslet i nějaké vlastní, nejen reprodukovat ty Storeyho)
- Jaké jsou základní předpoklady britských kulturních studií? A co z toho vyplývá? Souhlasíte s těmito předpoklady? Existují nějaké alternativy?
- Co si myslíte o Hallově definici ideologie?
- Jak by asi tak mohly vypadat argumenty ve prospěch "kulturního populismu"? Domníváte se, že seriály typu Dallas především poskytují svým divákům potěšení - anebo jde především o nástroj, kterým vládnoucí třídy udržují svoji dominanci?

Alexander je představitelem tzv. kulturní sociologie, což je vlastně určitá alternativa ke kulturním studiím, která se ovšem na věc dívá z jiné perspektivy. Při četbě textu se soustřeďte na tyto otázky:

- Jaký je rozdíl mezi tradiční a kulturní sociologií?
- Co si myslíte o perspektivě kulturní sociologie? Souhlasíte? Něco se vám nelíbí?
- Jaký je vztah mezi britskými kulturními studii (v textu jsou zmíněné coby "Birmingham School", tj. Birminghamská škola) a Alexandrovou kulturní sociologií? Jsou to jenom dvě různé nálepky pro stejnou věc, anebo je zde přece jen nějaký rozdíl?
- Přijdou vám Alexanderem popisované alternativy britských kulturních studií lepší, nebo ne?

Doporučená základní literatura:

Turner, Graeme (1996): *British Cultural Studies*. (2nd ed.) London: Routledge.

V knihovně FF mají několik exemplářů, pokud možno si sežeňte novější vydání. Jde o nejpřehlednější učebnici britských kulturních studií, kde se seznámíte s hlavními představiteli oboru, základními problémy, diskuzemi, teoretickými východisky apod. Po jejím přečtení byste měli mít představu, o čem že ta britská kulturní studia vlastně jsou. Vybrané kapitoly se v průběhu semestru objeví v PDF ve Studijních materiálech na ISu.

Povinná literatura:

V průběhu semestru se objeví v PDF ve studijních materiálech, případně dostanete odkaz na příslušné internetové stránky. Pro představu: budeme číst Marxe, Gramsciho, Althussera, Adorna, Arnolda, Leavise, Hoggarta, Thompsona, Williamse, Halla, Hebdige, Willise, Gilroye, Morleyho, Angovou a Fiskeho - pokud to všechno stihneme. Ke každému textu (budou dlouhé 4 až 30 stran, jak kdy) zároveň dostanete instrukce, co v nich máte hledat, abyste se "neztratili v překladu" - podobně jako dnes.

Obecná doporučení:

Neděste se literatury v angličtině ani jejího množství. Pokud víte, co v textu hledáte (a vy to budete vědět), nemusíte číst úplně všechno. Jde o to přeskočit "vatu" a najít klíčové pasáže.

Dělejte si při četbě důkladné poznámky, které se vám budou hodit doufejme i mimo tento kurz. A zaznamenávat si také to, co při čtení napadne vás samotné. Zajímavá diskuze může vzniknout pouze tehdy, pokud mají lidi nějaké názory. Pokud na podporu svých názorů dobré argumenty, tím lépe.

Autoři textů, které budeme číst, jdou do jisté míry klasici - to ale v žádném případě neznamená, že by byli neomylní. Namísto úcty k autoritám se v tomto kurzu pokusíme autority jednu po druhé rozebrat a podrobit neúprosné kritice.